

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת פינחס

אנשים מכובדים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת פינחס

אנשים מכובדים

תלמוד תורה ודעת, לונדון, אנגליה

"בוקר טוב, ילדים!" אמר הרב ברומברג בהיכנסו לכתה.

"מה שלום כולכם היום?"

"בוקר טוב, הרב!" אמר יוסף בהתרגשות. "האם הרב שמע את החדשות על ראש העיר מקגיליקודי?"

"מה עכשיו?" שאל הרב ברומברג באנחה. "האם הוא עושה עוד חגיגה?" (ראה תורת אביגדור פרשת שלח לילדים)

"לא," אמר יאיר. "זה הרבה יותר מרגש מזה!"

"כן," נחי התערב. "הוא כותב עוד ספר! הספר הזה הולך להיות כולו אודות הדברים הגדולים שהוא עצמו עשה עבור הילדים של העיר!"

"הוא עשה דברים לילדים?" שאל הרב ברומברג בתמיהה. "כמו מה?"

"אהה... לאחד הוא עשה את החגיגה הזו לפני מספר שבועות!" אמר חנני. "זה היה כל כך כיף! אבל הוא גם עשה יותר מזה - הוא מארגן הגרלה גדולה עבור כל ילדי העיר. והמנצח - יזכה לבקר במשרדו היוקרתי במגדלי העיריה והוא יתראיין על ידו ואחר"כ הוא יכתוב עליו בספרו."

"הוי, הלוואי שאני אזכה," אמר יוסף, כשמבט מזוגג בעיניו והכמיהה ניבטת מהן. "אתם יכולים לדמיין - אני יוכל לפגוש את ראש העיר, במש-ר-דו!"

"ורק תחשבו כמה מדהים זה יהיה ששמי יופיע בספר!" אמר נת. "אני אהיה מפורסם, בדיוק כמו 'צביקי גרין' או 'דודי ואודי', כולם יקראו עלי ועל מה שאמרתי לראש העיר!"

"רגע אחד, רק רגע אחד," אמר הרב ברומברג. "האם אתם אף פעם לא שמתם לב שהיתה לכם כבר האפשרות להתפרסם בספר הרבה יותר חשוב? ואין לכם צורך לזכות בהגרלה בכדי להתפרסם!"

הכתה השתקתה כשכלם גירדו את מצחם, מנסים לפענח על איזה ספר מדבר הרב ברומברג, למה הוא מתייחס?

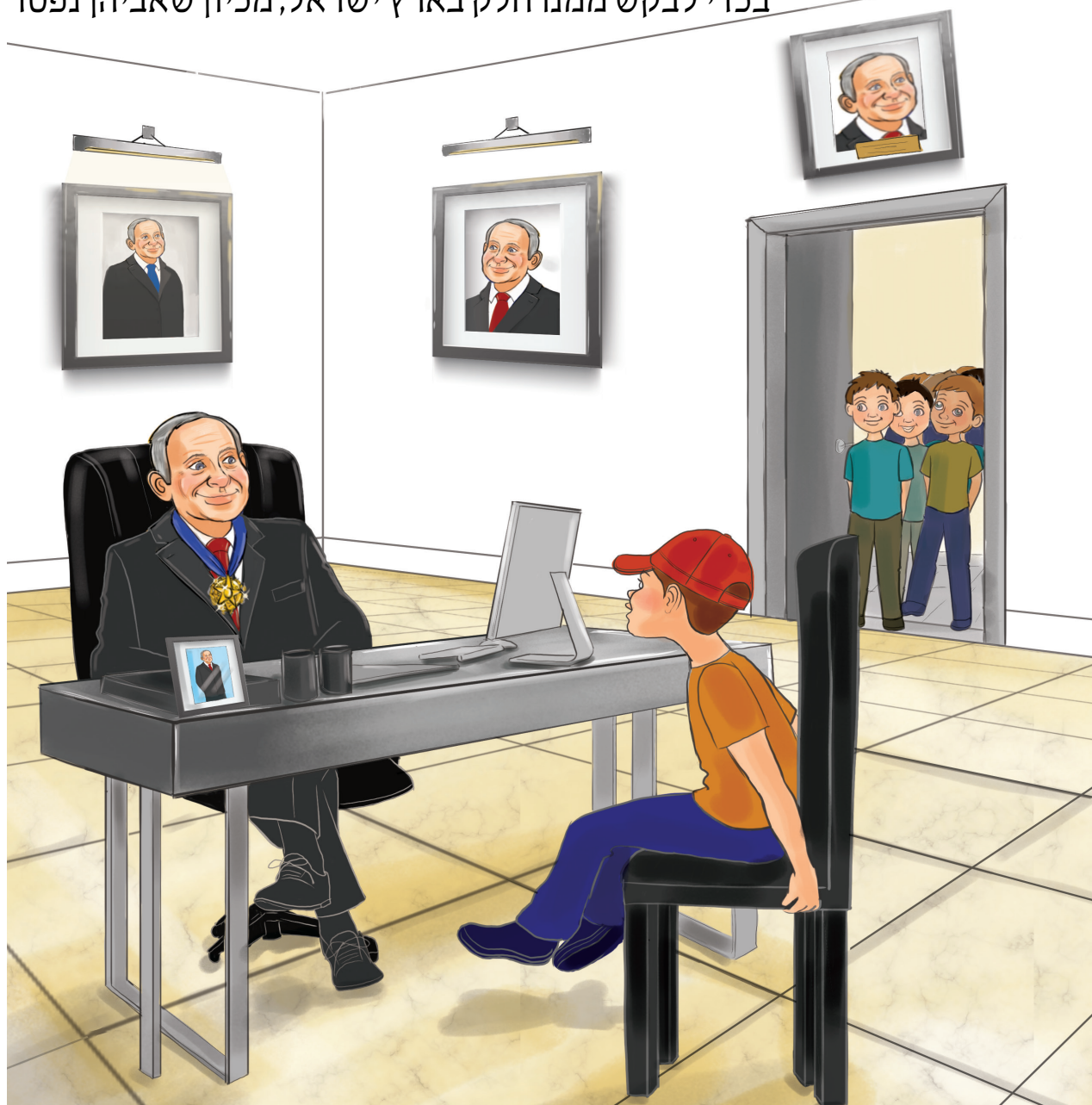
"האם הרב מתכוון לכתבה שהולכת להופיע במגזין של ארי אודות המנהל הרב

גולומבק? שאל יאיר. "אני חושב שאנחנו נופיע בכתבה הזו כי היא מדברת על תלמוד התורה שלנו. אבל אני לא מאמין שהשמות שלנו יופיעו או משהו כזה. וכאן, למעשה, השמות שלנו כן יכולים להופיע, ככה, בספר אמיתי, לא במגזין!"

"לא, לא," אמר הרב ברומברג בחיוך. "אני ממש לא מתכוון לזה. אני מדבר על ספר אמיתי, ספר הרבה יותר חשוב מאשר כל ראש עיר או פוליטיקאי כתב אי פעם!"

כל הילדים בהו ברב ברומברג. והוא המשיך: "כבר אמרתי לכם ילדים, הרבה פעמים, איך - כאשר גרתי בניו יורק, הייתי הולך לשיעורים של הרב אביגדור מילר זצ"ל. הנה, הקשיבו לדבר המדהים הבא שהוא אמר על פרשת פינחס.

"כולכם יודעים איך הלכו בנות צלפחד אל משה רבינו, בפרשת פינחס, בכדי לבקש ממנו חלק בארץ ישראל, מכיון שאביהן נפטר

והוא לא קיבל חלק. אבל יש כאן משהו מאד מעניין. התורה מזכירה את כל אחת מחמשת הבנות בשמה הפרטי. עלינו לזכור כי מדובר בבנות צעירות, לא ברבניות גדולות וכבודות. אבל, מכיוון שהן היו כאלו בנות מיוחדות שקיימו את המצוות ועשו מעשים טובים, סופן שהינן מוזכרות בחומש.

"התוכלו לדמיין זאת? מה מיוחד יותר מאשר להיות מוזכר בחומש???"

יוסף הצביע. "אבל הרב," הוא אמר. "התורה כבר נכתבה. זה מידי מאוחר בשבילינו להצליח להכניס את שמותינו לתורה וזה לא משנה כמה מצוות נצליח לעשות."

"אה," אמר הרב ברומברג. "אבל ישנו עוד חומש שעדיין באמצע להכתב."

"באמת?" שאלו כל הילדים פה אחד. "מי כותב את זה?"

הרב ברומברג חייך שוב. "המדרש מספר לנו שאלהו הנביא ומלך המשיח יכתבו את החומש החדש, והוא יכיל את כל המצוות שהיהודים בני ימינו עושים. ואז, המדרש אומר, הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו יחתום על זה, כביכול!

"כעת תחשבו, מה תועלת יש בלהיות מוזכר בספר שנכתב על ידי איזשהו ראש עיר יהיר וגוי? אולם, להבדיל, להיות מוזכר בתורתו של השם? האם תוכלו בכלל לדמיין זאת? רק תחשבו מה זה אומר! רק בעובדה שמקיימים את מצוותיו של השם וחיים חיי תורה אמיתיים, נוכל כולנו להיות כתובים **לנצח** בספרו של השם.

"הרבה אחרי שכולם כבר ישכחו מראש העיר מקגיליקודי, אנשים ימשיכו לעד לקרא עלינו, היהודים שומרי התורה והמצוות, לעד ונצח. ואם נעבוד מספיק קשה ונעשה מספיק מצוות, יופיע שם שמינו הפרטי, בדיוק כמו בנות צלפחד: מחלה, נועה, חוגלה, מילכה ותרצה!"

"הרב?" שאל נחי, כשהוא מצביע.

"האם נראה לך שנקרא את התורה החדשה הזו בבית הכנסת בשבתות? ואולי יהיה אפילו 'פרשת נחי'?"

"אני לא יודע, נחי!" עני הרב ברומברג. "אבל משהו אחד זה בטוח. אין שום כבוד עצום כל כך בעולם מאשר שהשם שלך יהיה כתוב בספר החתום על ידי הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, שמכריז על כך שאתה היית צדיק ועבד השם אמיתי."

שבת שלום ומבורך!